

[Knud Lind]

man lavede denne obstruktion i dag til morgen, for jeg kunne faktisk sige – for at hvert enkelt medlem af Folketinget rigtigt kom til at tænke sig om over hver eneste ansøger, der ifølge grundloven er at betragte som et selvstændigt lovforslag – at vi sådan set kunne starte med 913 afstemninger om et øjeblik, for sådan er reglerne. Men jeg tror, at formanden for Indfødsretsudvalget vil tænke sig om, og da det nu er ret nyt, så tror jeg, vi skal stemme om det samlet. Men vi vender tilbage til sagen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 102 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD og KRF) mod 11 (FP); 1 stemte hverken for eller imod (Hugo Holm (UP)).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 223:

Forslag til lov om en satsreguleringsprocent.

Af finansministeren (Henning Dyremose).

(Fremsat 26/4 90. Første behandling 2/5 90. Betænkning 10/5 90. Anden behandling 15/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Jeg skal blot ved denne lejlighed markere, at Socialdemokratiet er godt tilfreds med, at vi nu færdigbehandler syv partiers aftale om den fremtidige regulering af alle indkomstoverførsler. Det sker med dette og de tre følgende lovforslag på dagsordenen.

Det er, fordi vi hermed afslutter en lang politisk diskussion med en helt retfærdig gennemførelse af et princip, der er fælles for alle indkomstoverførsler, og som betyder, at der ikke længere er nogen, der kan blive efterladt ude på marken, sådan som det i en lang periode var tilfældet for dagpengemodtagere og efterlønnere.

Der er også tale om – og det er vi meget tilfredse med – en præcis udmøntning af den dagsorden, som de samme partier efter forslag fra Socialdemokratiet vedtog i maj 1989.

Ud over den politiske afklaring og ro, som hermed skabes, er vi selvfølgelig meget tilfredse med, at konsekvensen af det, der gennemføres, også er, at vi fik givet den forkvaklede medicinordning sit endelige grundskud, og at vi fik fjernet den hidtidige diskrimination mod pensionistægtepar. Det er et godt resultat, at der som følge af disse lovforslag sker et løft i grundbeløbet for pensionistægtepar med i alt 4.140 kr. pr. 1. januar 1991.

Jeg må også som formand for Politisk-Økonomisk Udvalg, hvor tre af forslagene har været behandlet, konstatere, at udvalgsarbejdet har været endda meget let og meget fredsommeligt. Ingen har stillet ændringsforslag, ingen er kommet i deputation, og de indvendinger, vi har mødt i skriftlig henvendelse, har været yderst sagtmødige. De fleste har helt åbenbart ment, at denne sag var for god og for afklaret til at være imod, og det er jeg naturligvis enig i.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I anledning af hr. Lykketofts sidste bemærkninger tror jeg nok, det er en mere sandsynlig fortolkning, at når et så stort flertal i Folketinget har indgået en så præcis aftale med hinanden, er der ingen, hvad enten man finder det af den ene eller den anden grund formelt godt eller ikke formelt godt, der rigtig bruger krudt på at diskutere, hvad der skal ske, for det må man jo simpelt hen tage til efterretning, sådan som dansk demokrati arbejder. Når et folketingsflertal, der er så massivt som i det foreliggende tilfælde – bevares, bag lukkede døre, men de må selv om, hvor de mødes – træffer nogle helt præcise aftaler, som de 100 pct. selv vedstår, hvad vil det så tjene til andet end at markere sin modstand imod det, når man som Fremskridtspartiet er imod det, i stedet for at begynde at lave de helt kæmpestore debatter i en sådan situation?

Det var noget andet med den foregående sag på dagsordenen, hvor vi træffer den afgørelse, som er definitiv: Har man givet en mand dansk indfødsret, kan den ikke fratages ham igen. Men det, som nu bliver gennemført i disse 4 lovforslag, kan ændres, når engang det danske

[Gillestrup]

Folketing får et fornuftigt flertal. Vi må selvfølgelig håbe på, at disse 4 lovforslag, som vi nu begynder at tage hul på, ikke får lov til ret længe at pestilere og ødelægge den danske samfundsøkonomi og det danske samfund. Så det er med det onde ønske, at jeg søsætter de børn, som flertallet nu føder, de firlinger, der kommer til verden her om lidt: Bare de får en meget kort tilværelse, et kort liv!

Kaj Poulsen (S):

Som det fremgår af betænkningen, vil jeg redegøre for min stilling til L 223 og de 3 øvrige lovforslag her ved tredjebehandlingen.

Jeg må indledningsvis fastslå, at jeg, siden regeringen Schlüter i 1982-83 fratog en del mennesker på overførselsindkomster deres automatiske regulering, har været ivrig tilhænger af at få indført en regulering af disse indkomster på baggrund af årslønsudviklingen for LO-arbejderen. Det var også det, Folketinget fastslog sidste år den 18. maj. Min modstand imod dette forslag skyldes de fiksfakserier, der er indført i forslaget, og som er baggrunden for min stillingtagen til det.

For det første ligner dette lovforslag, vi behandler her, de øvrige lovforslag, som i de senere år er blevet gennemført her i Folketinget. De har en tendens til at være så udviklede, at de enkelte personer, der er omfattet af loven, kun kan forstå lovforslagets indhold, såfremt de søger eksperthjælp.

Der er lavet en helt unødvendig reguleringsmekanisme i dette lovforslag. Jeg kan henvise til § 6, stk. 3, som man ganske kort kunne have præciseret med, at der ikke finder nogen regulering af overførselsindkomsterne sted ud over de 2 pct.s grundregulering. Så havde den været præcis, alle havde forstået det. Men man har viklet det ind i en række fiksfakserier, således at ingen – uden for dette hus i hvert fald – har mulighed for at forstå det.

I § 3 er der fastsat en regulering, der sker på en baggrund, der ligger over 2 år bagude i forhold til det aktuelle år, hvor reguleringen skal ske. Dette kan jeg ikke se at der er nogen som helst saglig begrundelse for, medmindre det er udtryk for, at det flertal, der står bag forslaget, ønsker at markere et ønske om at få en regulering af overførselsindkomsterne i nedadgående retning i de kommende år.

Jeg har den opfattelse, at det præcis er den nedregulering, der skal finde sted, der ligger til grund for forslagetets udformning. Sagt med andre ord: Det, pensionisterne »har fået for meget« i 1990, skal reguleres ned i 1992. Det fremgår tydeligt af de bilag, vi har fået i udvalget, og det fremgår af § 6, stk. 3: Ikke alene pensionisterne skal nedreguleres på grund af, at de har fået reguleret deres pensioner efter priserne i 1990, men samtlige på overførselsindkomster, som ikke har haft de samme reguleringer.

I § 6, stk. 3, er det fastsat, at tilpasningsprocenten, altså efterreguleringssatsen for 1992, er på 0, hvis den gennemsnitlige årsindkomstudvikling for overførselsindkomstmodtagere i 1990 er højere end udviklingen for LO-arbejdernes lønstigning i 1990.

Hvis man ser på det bilag, vi har fået tilsendt i udvalget, nemlig bilag 8 – svarene på spørgsmål 11 og 12 – fremgår det tydeligt, at man allerede ved indgåelsen af aftalen var klar over, at efterreguleringssatsen for 1992 blev 0, idet LO-arbejdernes indkomst ekskl. sociale bidrag regnes at blive 2-2 1/4 pct., og man ved jo, hvad reguleringen af overførselsindkomsterne har været, nemlig 2,5-2,9 pct. Det vil altså sige, at nu efterreguleres der i 1992 for det, man har fået for meget i 1990.

Når man har valgt en regulering 2 år bagud, vil det endvidere få følgende virkning: Hvis vi tager udgangspunkt i, hvad der vil ske på arbejdsmarkedet her til foråret, og den regulering, som man i foråret vil få på baggrund af overenskomstforhandlingerne, vil denne regulering først komme overførselsindkomsterne til gode 2 1/4 år efter, at de har fundet sted på arbejdsmarkedet, altså efter næste overenskomstforhandling. Jeg anser det kun for at være udtryk for, at man har ønsket at nedregulere overførselsindkomstmodtagerne og at udsætte den regulering, de i øvrigt skulle have.

Må jeg afslutningsvis sige om de puljebeløb på de 0,3 pct., at jeg finder, det er urimeligt at indføre en sådan ordning. Det er som at begynde at fodre en sulten ulv med dens egen hale for at stille dens sult. Det er det samme som at sige til overførselsindkomstmodtagerne: Er der et problem, så må I selv klare det indbyrdes, hvor jeg mener, at vi, der har vores gode job og vores gode indtægt, burde have vist en solidaritet i den situation, således at vi havde fået overførselsindkomstmodtagerne behandlet ordentligt.

[Kaj Poulsen]

Jeg skal til slut meddele, at jeg vil stemme imod lovforslag L 223 og L 224 og undlade at stemme til lovforslag L 225 og L 226. Jeg kan meddele, at der er yderligere 3 medlemmer i den socialdemokratiske gruppe, der vil stemme sådan.

Jes Lunde (SF):

Jeg må som hr. Lykketoft sige, at vi i SF er tilfreds med den aftale, det er lykkedes os at få her. Vi har lagt afgørende vægt på at sikre arbejdsløse, bistandsklienter og efterlønsmodtagere en ordentlig regulering, efter at de i alle årene med borgerlig regering har været et nedskæringsobjekt, hvor de år for år er blevet skåret ned. Reguleringen er blevet mindre, end den skulle have været; i nogle år har den været nul, og dér har det altså været utrolig vigtigt for os at sikre disse grupper. Vi ved jo, at der ellers er et politisk flertal i Folketinget, som ikke er disse grupper venligt stemt, et politisk flertal, som også i fremtiden kunne have fundet på at skære yderligere ned i deres ydelser. Derfor har det været utrolig centralt for os i den aftale, vi har lavet, at få sikret disse grupper.

Den tekniske udformning er så blevet udsat for kritik, kan jeg forstå, af 4 medlemmer af den socialdemokratiske gruppe. Der er selvfølgelig dele af kritikken, man kan diskutere; der er nu saglige begrundelser for den udformning, det har fået, skal jeg hilse og sige. Hvis de Socialdemokrater, der har tænkt sig at stemme imod, var i tvivl om det, kunne de have lavet et opklaringsarbejde om den sag i Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg; det har de forsømt at gøre. F.eks. har det, at reguleringen kommer 2 år efter, sin gode begrundelse i, at man i juni måned et år efter har kendskab til, hvad lønnen var i året forud, og den regulering, man så får kendskab til i juni måned, skal man meddele, inden kommunerne og amterne lægger deres budgetter i oktober. Derfor bliver det altså med 2 års forsinkelse, det kommer til at slå igennem. Hvis det var et problem for de 4 Socialdemokrater at forstå den model, synes jeg, de burde have forsket i det i stedet for her ved tredjebehandlingen at spørge: Hvad er det her dog for noget? Det er lidt sent at komme med den slags spørgsmål.

Hvad angår de andre ting, der er i ordningen, hvor man har lavet en pulje på 0,3 pct. til at tilgodese særlige grupper, og hvor man har lavet

forskellige andre regler, må vi sige, at en så stor aftale som denne afspejler jo et kompromis. Det er ikke SF, der har skrevet aftalen fra ord til andet – sådan kan det heller ikke være – men vi har fået nogle helt centrale ting igennem ved at sikre arbejdsløse, efterlønsmodtagere, bistandsklienter en ordentlig udvikling. Vi har fået det igennem, at pensionisterne i forbindelse med reguleringsskiftet kompenseres med 500 mio. kr., der bl.a. har ført til, at vi får 800 kr.s-reglen for medicintilskud fuldstændig kørt væk. Det synes vi er vigtige resultater, vi har fået i de forhandlinger, der er gennemført, og derfor kan vi acceptere det samlede resultat.

Når hr. Kaj Poulsen siger, at en reallønsforbedring på arbejdsmarkedet først slår igennem med en forsinkelse på 2 år for dem, der lever på overførselsindkomst, er det jo rigtigt. Vi må så sige, at det også er sådan den modsatte vej. Hvis situationen skulle blive en realindkomstnedgang på LO-området, slår det altså også forsinket igennem. Dér har jeg forstået, at det ellers var den argumentation, man mest kørte fra de 4 Socialdemokraters side, at det var noget, der betød en forringelse. Nu kan jeg forstå, at man argumenterer med, at det betyder en forbedring på lang sigt, og at man så ærgrer sig over, at den kommer 2 år for sent. Det er da et problem, jeg kan erkende, men jeg er glad for, at man så derved har forladt den argumentation, at det generelt skulle blive en forringelse på længere sigt.

Det tror vi nemlig heller ikke i SF det bliver. Vi tror, det er noget, der giver en retfærdig regulering på lang sigt; vi tror på, at lønningerne på lang sigt stiger mere end priserne, sådan at de, der er på overførselsindkomst, er godt tjent med dette. Vi har mærket os, at det også har været de kommentarer, der er kommet fra udenforstående eksperter; vi har hæftet os ved, at cheføkonomen fra Jyske Bank i Politiken gav udtryk for, at han mente, at dette forlig oven i købet ville blive direkte dyrt for regeringen, fordi han troede på, at den fremtidige udvikling blev sådan, at de ændrede reguleringer bliver en fordel for dem, der kommer på overførselsindkomst. Det vil tiden vise, men vi har de bedste forhåbninger til fremtiden, og vi er en enig folketingsgruppe i SF, som indstiller alle bestemmelserne til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal sige til hr. Jes Lunde, at vi selvfølgelig deler glæden ved, at man har en regulering for alle overførselsindkomster. Det, der er problemet, er fiksfakserierne, som betyder, at reguleringen af overførselsindkomsterne bliver lavere i de kommende 2 år, end de har været hidtil, på baggrund af de reguleringer, der har fundet sted af reguleringsloven, som er vedtaget for øvrige overførselsindkomster uden for pensionisternes, som har været 2½ pct. I de kommende 2 år vil den kun blive 2 pct. Det fremgår tydeligt af lovforslaget.

Må jeg så sige til hr. Jes Lunde, at det er jo meget godt, man vil tage hensyn til, at der er nogle, der skal lægge budgetter osv. Må jeg godt gøre opmærksom på, hvad der var det store problem i debatten, dengang regeringen fjernede reguleringsmekanismerne. Det var i en periode, hvor lønningerne var for nedadgående, og hvor man regulerede bagud 1½-2 år på mekanismerne, og hvor det borgerlige Danmark sagde: Se, nu stiger lønningerne kun 6 pct., men overførselsindkomsterne stiger 7-8 pct. Derfor må vi have ændret hele denne reguleringsmekanisme. Hvis man havde fulgt de muligheder, der ligger i, at tallene offentliggøres i maj måned, og regulerer i juli måned, havde man fået en betydelig bedre harmoni imellem lønningerne på arbejdsmarkedet og overførselsindkomsterne. Men det har man ikke ønsket, og det, at man ikke har ønsket det, betyder, at overførselsindkomsternes realværdi i de kommende 2 år vil blive sænket voldsomt på baggrund af de reguleringsmekanismer, der er lavet her.

Det er da rigtigt, at man, når vi kommer ud over det, følger lønudviklingen og på lang sigt osv., men det afgørende er, at pensionisterne og andre overførselsindkomstmodtagere nu for alvor kommer til at betale for dette system her, mens der var et ret bredt flertal for den 18. maj sidste år at lave en overførselsindkomst, der var reguleret på baggrund af årslønsudviklingen. Det har man lavet fiksfakserier ved, således at pensionisterne er dårligere stillet i forhold til det, der var.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Undskyld, men hr. Kaj Poulsen er altså ikke ordentligt orienteret. Når det siges heroppefra, at reguleringen i de kommende år for modtagere af overførselsindkomster bliver ringere, end den havde været i årene forud, er det ganske enkelt usandt. Det er sådan, at der både for arbejdsløse og for efterlønsmodtagere har været tale om en regulering i de forudgående år, som har været under både løn- og prisudviklingen, det vil jeg gerne understrege. For bistandsklienters vedkommende var det sådan, at reguleringen i 1989 var nul, hr. Kaj Poulsen. Der var ingen regulering for bistandsklienterne i 1989, og derfor er det altså for alle disse mest udsatte grupper, som har været udsat for nedskæringerne fra den borgerlige regerings side, en klar forbedring, at de nu kommer over på en retsmæssig regulering i overensstemmelse med årslønsudviklingen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Når hr. Jes Lunde påstår, at jeg er dårligt orienteret, vil jeg bede hr. Jes Lunde om at finde bilag nr. 8 frem og slå op på svarene på spørgsmål nr. 11 og 12, hvoraf det fremgår, at for dagpengemaksimumområdet, som omfatter dagpenge og sygedagpenge, har der været en regulering på 2½ pct. Den vil i de kommende 2 år kun blive 2 pct. For pensionister, enlige pensionister og for samgifte pensionister har den været 2,9 pct. i år. Sidste år fulgte den også prisudviklingen. I de kommende 2 år vil den kun blive 2 pct., uanset hvad lønningerne vil stige på arbejdsmarkedet. Det er det, der er problemet.

Det, der står tilbage, det kan hr. Jes Lunde have ret i, er, at man fra regeringens side har »glemt« at ændre på andre overførselsindkomster. Det har vi så ikke haft flertal til eller mulighed for at ændre i Folketinget. De kommer med nu, men det er en høj pris, som pensionister og overførselsindkomstmodtagere på dagpenge kommer til at betale.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Problemet er, at hr. Kaj Poulsen argumenterer med de nominelle stigninger, men det, der interesserer os, er realindkomsten. Det er rigtigt, at der i den fortidige historie er reguleret med større procenter. Der har altså også været

[Jes Lunde]

større prisstigninger, skal jeg hilse og sige. Det, vi synes er interessant at sikre, er realindkomstudviklingen for disse grupper, og det gør vi bedre med den aftale, vi nu har indgået.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Kaj Poulsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det lyder selvfølgelig rimeligt, men jeg vil godt sige til hr. Jes Lunde, at det også gælder kroner og øre. Når § 6, stk. 3, omtaler, at der sker en regulering på 2 pct. i 1992 forlods, og at efterregulerings-satsen så skal modregne det, der er udbetalt i 1990, hvor man har udbetalt efter prisstigninger for pensionister, skal man altså regulere på baggrund af forskellen imellem prisstigninger og lønstigningen. Man tager ikke alene en tilbagegang i 1992, men man efterregulerer det, pensionisterne »har fået for meget« i 1990. Derfor bliver det en reallønstilbagegang over perioden for pensionister, for lønmodtagere på dagpenge og for sygedagpengemodtagerne. Det står fuldstændig fast.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hr. Lykketoft udtrykte glæde over en retfærdig løsning, og hr. Jes Lunde var tilfreds med den indgåede aftale. Jeg kan sige, at både glæden over en retfærdig løsning og tilfredsheden med den indgåede aftale deles af os i regeringen. Hr. Jes Lunde sagde, at SF ikke havde skrevet det selv; så ville det have set anderledes ud. Sådan er det jo, når syv partier skal mødes, at ingen af os har skrevet det selv, men vi har fundet frem til en løsning, som kunne samle dette brede flertal om noget, der er rimeligt og retfærdigt. Derfor er det også rart, at vi kan konstatere efter den hurtige behandling, der har været i Folketinget, at her har der været almindelig forståelse også ude omkring for, at her er der tale om en fornuftig løsning på et problem, som der har været strid mellem Folketingets partier om i ganske mange år. Vi er altså godt tilfredse.

Hr. Jes Lunde refererede, at der er en enkelt økonom, der har sagt, at dette kunne gå hen at blive dyrt for regeringen. Ja, lad os nu se! Jeg mener, at der er tale om, at det er et godt bidrag

til, at vi sikrer kontrol med udviklingen i de offentlige udgifter. Der er blevet mere styrbarhed over vores økonomi med den aftale, der her er indgået, fordi vi nu har en fælles regulerings-sats for en meget stor del af statsbudgettet. Ved den fælles regulerings-sats sikrer vi så også rimeligheden de forskellige grupper imellem.

Vi er altså fra regeringens side tilfredse med ordningen, også ud fra en samfundsøkonomisk vurdering af, hvad ordningen betyder for den fremtidige udvikling i lønninger og priser i samfundet.

Hr. Glistrup udtrykte ønske om, at det barn, der her bliver født, får en meget kort levetid. Jamen det er lige præcis det, der ikke bliver tilfældet, fordi der er tale om, at 7 partier er nået frem til en rimelig og retfærdig løsning. Der kan nu også være tryk ude omkring ved, at dette er en ordning, som er kommet for at blive.

Dette er en ordning, som vil vare i mange år, og som vil gøre, at dette tema ikke vil være en del af den politiske diskussion i ganske mange år. Jeg tror, vi kan regne med, når nu afstemningen er overstået i dag, at der også er skabt tryk og ro omkring den fremtidige udvikling i overførselsindkomsterne; og det tror jeg at mange af modtagerne af overførselsindkomsterne vil være glade for.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Finansministerens sikkerhed i spådom om fremtiden havde ganske klart et forlæg, nemlig de udtalelser, der kom omkring skattereformen i sin tid. Når nu alle disse partier var enedes om skattereformen og renteaftagen for den sags skyld, var det simpelt hen således, at nu stod det ganske fast, at det ville være det, som alle trygt kunne regne med ud i en meget lang fremtid. Det var det, som man havde aftalt ved den lejlighed. Eller da statsministeren sagde, at enhver tanke om europæisk union er stendød for evighed – så var det også noget, som man altså skulle regne med var sikkert.

Jeg vil sige til finansministeren, at livets krabater er ganske hårde kendsgerninger, og ude i det levende liv vil man – specielt så længe vi har en finansminister, der overskrider sit budget hvert år med en 20 mia. kr. og forøger underskuddet i den størrelsesorden – ikke kunne opretholde en struktur for alle disse overførselsindkomster, sådan som finansministeren har

[Gillstrup]

ønskedrømt om, da han lavede sit syvpartis-frådsferiforlig. Derfor vil det simpelt hen, når finansministeren engang finder ud af kendsgerningerne omkring statens budget, statens gæld, statens bankerottrussel, være således, at også finansministeren vil være sammen med os andre for at få dette syvpartiforlig aldeles undermineret, inden vi har passeret i hvert tilfælde midteråret i det årti, vi nu er gået ind i. Den spådom tør jeg fremsætte. Gudskelov vil den forfærdelighed ikke komme til at virke ret længe, som nu bliver vedtaget her i dette Folketing.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Kaj Poulsen beskæftigede sig med reguleringen i 1992 og beklagede, at det var svært at få procenten over 2 på grund af noget modregning i, hvad der er sket i 1990. Det kan jeg bekræfte, at sådan er det. Jeg kan også bekræfte, at det er noget, vi har måttet give i forhandlingerne.

Det, vi så til gengæld har fået vedrørende 1992, er, at den ikke kan komme under 2 pct. Der er lagt et gulv. Det er noget, vi så har fået som resultat. Sådan er det jo hele vejen igennem, at vi har måttet aftale forskellige ting. Vi har fået nogle ting, regeringen har fået andre ting.

Vi synes stadig væk, at den samlede aftale er tilfredsstillende, fordi vi har fået de hovedkrav opfyldt, som Socialdemokratiet og SF i fællesskab stillede med i forhandlingerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 93 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og Hugo Holm (UP)) mod 15 (FP, Hjortnæs (S), Riisgaard Knudsen (S), Kaj Poulsen (S) og Taanquist (S)).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 224:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om reguleringer af overførsler m.v. (Ændrede reguleringsbestemmelser).

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 26/4 90. Første behandling 2/5 90. Betænkning 10/5 90. Anden behandling 15/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 94 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og Hugo Holm (UP)) mod 14 (FP, Hjortnæs (S), Riisgaard Knudsen (S), Kaj Poulsen (S) og Taanquist (S)).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 225:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Forhøjelse af personfradraget for enlige pensionister og personfradragsregler for ikke-reelt enlige pensionister).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 26/4 90. Første behandling 2/5 90. Betænkning 9/5 90. Anden behandling 15/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 97 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og Hugo Holm (UP)) mod 11 (FP); 4 (Hjortnæs (S), Risgaard Knudsen (S), Kaj Poulsen (S) og Taanquist (S)) stemte hverken for eller imod.